

Невша. (Пресича я). А именно?

Неша. Съвсемъ не му направи впечатление, че въ книжата е твоето име.

— Пъкъ и такова приличие: Неша Кралева и Невша Краева. . .

— Ако бѣ челъ внимателно, може би . . . но нали е адвокатъ, той бърза да чете имотитѣ.

— За шастие.

— Дори като дойде до недвижимоститѣ, неволно зачете съ гласъ: воденица съ шестъ камъка. ниви — 500 декара, гори — 1000, ливади — 300 декара. Почна да чете една по една нивитѣ. И като свърши. . .

— (Съ напрѣжение). Като свърши?

— Изглежда ме, нѣкакъ особено. Както никога не ме е изгледвалъ презъ цѣлото време, когато се любихме. . . И додаде: хубаво наследство! . . . Азъ се правя, че това ми е безразлично. . .

Невша. И ти си хитрана, Неша.

Неша. Разбира се, че трѣбваше да се самообладавамъ. Защото едно възклицание или едно смущаване, би ме издало. . . Наблюдавамъ го подъ вежди. Той ме изгледа замисленъ. . . И после. . .

— И после?

— Запитвамъ го: би ли могло дѣлото да се насрочи по-скоро? Защото, — довършвамъ въздържано, — имамъ предложение за женидба.

Мълчание.

— А той?

— Тай промѣни лице. Доде му нѣкаква мисль и додаде: ще направя всичко възможно. Още днесъ ще подамъ молбата.